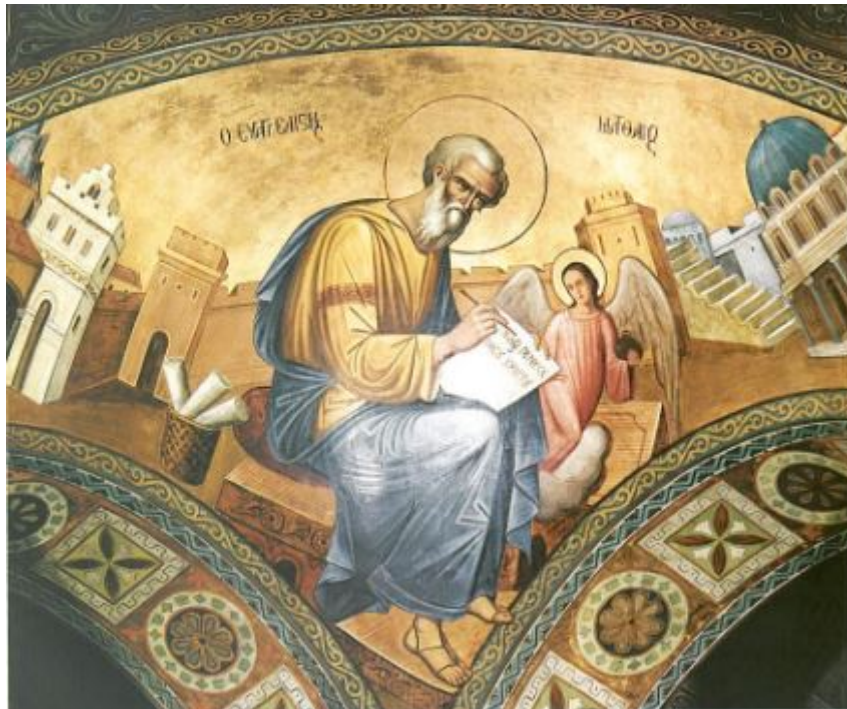


## Η Ματιά που Μεταμορφώνει τον άνθρωπο

/ [Γνώμες](#)



**Γράφει ο Σωτήριος Θεολόγου, Μεταπτυχιακός Φοιτητής Θεολογίας Α.Π.Θ.**

Η περικοπή της κλήσεως του Αποστόλου Ματθαίου, όπως τη διαβάζουμε στο Ευαγγέλιο (Ματθ. 9:9-13), είναι μία από τις πιο δυνατές και αποκαλυπτικές στιγμές της δημόσιας δράσης του Κυρίου. Μέσα σε λίγες γραμμές, βλέπουμε πώς ο Θεός αγγίζει την ανθρώπινη καρδιά, πώς μεταμορφώνει έναν άνθρωπο που ζει στο περιθώριο και τον κάνει Απόστολο και Ευαγγελιστή.

Ο Ματθαίος ήταν τελώνης, άνθρωπος περιφρονημένος. Οι τελώνες θεωρούνταν άδικοι, συνεργάτες των Ρωμαίων, άνθρωποι που πλούτιζαν εις βάρος του λαού. Δεν είχαν καλή φήμη, ούτε κοινωνική αποδοχή. Κανείς δεν θα περίμενε ότι ένας τέτοιος άνθρωπος θα γινόταν μαθητής του Χριστού.

Κι όμως, ο Κύριος, περνώντας μπροστά από το τελωνείο, «είδε άνθρωπο». Δεν είδε ένα επάγγελμα, δεν είδε μια αμαρτία, δεν είδε μια κακή φήμη. Είδε έναν άνθρωπο. Ο Χριστός βλέπει πάντα πέρα από την επιφάνεια· βλέπει την καρδιά, βλέπει τις προοπτικές, βλέπει την εικόνα του Θεού που υπάρχει μέσα σε κάθε άνθρωπο, όσο κι αν αυτή έχει θαμπώσει από τα λάθη και την αμαρτία.

Και τότε του απευθύνει μια απλή και δυνατή πρόσκληση: «Ακολουθεί μοι». Δεν του θέτει όρους, δεν του ζητά να αλλάξει πρώτα ζωή, δεν του επιβάλλει τίποτα. Η

κλήση του Χριστού είναι πάντα μια πρόσκληση αγάπης. Μια πόρτα που ανοίγει, μια νέα ζωή που καλεί τον άνθρωπο να βγει από το σκοτάδι σε φως.

Η αντίδραση του Ματθαίου είναι άμεση. Το Ευαγγέλιο λέει: «και αναστάς ηκολούθησεν αὐτῷ». Σηκώθηκε και τον ακολούθησε. Εκείνη τη στιγμή άφησε το τελωνείο, άφησε την παλιά του ζωή, άφησε αυτά που του έδιναν χρήματα και ασφάλεια. Το κάλεσμα του Χριστού ήταν πιο δυνατό από κάθε δεσμό.

Και αυτό είναι ένα μήνυμα για όλους μας. Όλοι έχουμε κάποιο «τελωνείο», κάτι που μας κρατά δεμένους, κάτι που μας καθηλώνει: μια συνήθεια, μια αδυναμία, ένας φόβος, μια προσκόλληση. Ο Χριστός μάς καλεί να σηκωθούμε και να τον ακολουθήσουμε, να αφήσουμε ό,τι μας κρατά μακριά Του.

Αμέσως μετά βλέπουμε τον Χριστό να κάθεται στο σπίτι του Ματθαίου μαζί με τελώνες και αμαρτωλούς. Οι Φαρισαίοι σκανδαλίζονται. Πώς είναι δυνατόν ο Δάσκαλος να συναναστρέφεται ανθρώπους αμαρτωλούς; Αλλά ο Χριστός τους δίνει μια από τις πιο θεμελιώδεις απαντήσεις: «Δεν έχουν ανάγκη ιατρού οι υγιείς, αλλά οι ασθενείς. Δεν ήρθα να καλέσω δικαίους, αλλά αμαρτωλούς σε μετάνοια».

Η Εκκλησία είναι το σπίτι αυτών που ζητούν θεραπεία. Δεν είναι χώρος για όσους νομίζουν πως είναι τέλειοι, αλλά για όσους αναγνωρίζουν την ανάγκη τους για τον Θεό. Ο Χριστός δεν αποστρέφεται κανέναν. Δεν απορρίπτει κανέναν. Αγκαλιάζει αυτόν που οι άλλοι απορρίπτουν. Θεραπεύει αυτόν που οι άλλοι κρίνουν. Ανασταίνει αυτόν που οι άλλοι θεωρούν χαμένο.

Η κλήση του Ματθαίου μιλάει και σε εμάς σήμερα. Ο Χριστός μάς βλέπει όπως είμαστε, αλλά μας καλεί να γίνουμε αυτό που μπορούμε να είμαστε κοντά Του. Μας καλεί προσωπικά, μοναδικά, με το όνομά μας. Η κλήση Του απαιτεί απόφαση, θάρρος, αφήσιμο της παλιάς ζωής. Και η σχέση μαζί Του φέρνει χαρά, ελευθερία, αλλαγή.

Ας ακούσουμε λοιπόν κι εμείς το «Ακολουθεί μοι» που απευθύνει ο Χριστός σε κάθε καρδιά. Ας σηκωθούμε από τα δικά μας τελωνεία. Ας τον ακολουθήσουμε με εμπιστοσύνη, όπως ο Απόστολος Ματθαίος. Και τότε η ζωή μας θα γίνει ένα ζωντανό Ευαγγέλιο, μια μαρτυρία της αγάπης και της χάρης του Θεού.